

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201755
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6618201755.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobkyne: U. M., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. P. Y. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, zastúpená: Občianske združenie - Centrum Správnej Pomoc - Lučenec, so sídlom Dobroč 186, IČO: 51 241 552 proti žalovanému: Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 243 368, právne zast.: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava v spore o zaplatenie 864,87 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalobu žalobkyne proti žalovanému o zaplatenie 864,87 Eur z a m i e t a.
- II. P r i z n á v a žalovanému proti žalobkyni náhradu trov sporu v rozsahu 100%.
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec dňa 18.04.2018 žalobu, v ktorej sa domáhala zaplatenia sumy vo výške 864,87 Eur. Uviedla, že uzavrela so žalovaným dňa 18.05.2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170518-066366, podľa ktorej jej žalovaný požičal 700,00 Eur. Pôžička zo strany žalovaného bola poskytovaná ako bezúročná. Žalobkyňa ako spotrebiteľka je povinná vrátiť len sumu, ktorú si požičala. So žalovaným uzatvorili rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej jej bol poskytnutý bezúročný úver vo výške 700,00 Eur. Zmluva bola uzavretá na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie tým spôsobom, že veriteľ, t.j. žalovaný jej zaslal predzmluvný formulár a návrh zmluvy a žalobkyňa vyjadrila svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý jej bol zaslaný veriteľom elektronickou poštou. Podľa § 1 ods. 3 písmeno l) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpísania zmluvy: „Spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace“. Pôžička na 30 dní, ktorá je žalovaným poskytovaná spotrebiteľovi, nie je spotrebiteľským úverom. S poukazom na ustanovenie § 24 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch: „Na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, § 3, § 4, § 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, § 8a, § 9 ods. 1, ods. 2, písmeno a) až z) ods. 9 až 11, § 11, § 12, § 14, § 16, § 17, § 19, § 20 ods. 2 až 8, § 8, § 23 a § 25“.

2. Žalobkyňa je toho názoru, že napriek skutočnosti, že pôžička nie je považovaná za spotrebiteľský úver, Zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluvný vzťah sa nespravuje všetkými ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z.z., ale táto skutočnosť neznamená, že oprávňuje veriteľa k ľubovôli pri uvedených

zmluvných podmienok, ktoré nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. (o spotrebiteľských zmluvách), pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu. Samotný vzťah medzi účastníkmi Zmluvy je však vzťahom medzi veriteľom a spotrebiteľom, preto túto Zmluvu treba považovať ako Zmluvu spotrebiteľskú a aplikovať na ňu ustanovenia Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, aby sa ochranné opatrenia na ochranu práv spotrebiteľa dodávateľmi (veriteľmi) neobchádzali. Na základe Zmluvy o úvere poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 700,00 Eur, ktorý mal splatnosť jeden mesiac, pričom predmetný úver bol bezúročný, ako to vyplýva z ustanovení Zmluvy, veriteľ si však zároveň uplatňuje príslušenstvo, ktoré majú tvoriť celkové náklady spočívajúce v poplatku. V danom prípade je vlastne odmena za poskytnutie sumy 700,00 Eur vyjadrená nie percentuálne, ale pevnou sumou - poplatkom, ktorý predstavuje náklady pre spotrebiteľa rovnako, ako by bol úver poskytnutý za úrok. takéto dojednania sú v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, pretože vyjadrujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a teda podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, keď náklady žalobkyne nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Žalobkyňa je toho názoru, že zmluva v časti dohodnutej odmeny - poplatku je neplatná s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka.

3. Ako to vyplýva z ustanovení § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V predmetnej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Strany si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutej strane právneho úkonu vzniknúť žiadne práva, či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc).

4. Žalobkyňa mala do dátumu splatnosti dve možnosti, a to buď vyrovať celú sumu pôžičky spolu s určeným príslušenstvom, teda poplatkom alebo druhou možnosťou bolo uhradiť poplatok na predĺženie pôžičky. Žalobkyňa postupne uzatvorila so žalovaným jednotlivé zmluvy o predĺžení, ktorými sa síce predĺžila lehota splatnosti úveru, pôžičky, avšak, nakoľko odplata je možná len vo forme úrokov, a zmluvné strany si úroky nedohodli a inú formu odplaty zákon neumožňuje, všetky platby uhrádzané zo strany žalobkyne sa započítavali do sumy, ktorú si žalobkyňa požičala. Medzi stranami sporu boli uzavreté nasledovné zmluvy o predĺžení:

1) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 07.06.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

2) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 20.07.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

3) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 07.08.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 150,72 Eur,

4) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 12.09.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 215,75 Eur,

5) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 04.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 168,19 Eur,

6) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 13.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 95,41 Eur,

7) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 19.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 87,65 Eur,

8) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 06.12.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

9) Zmluva o predĺžení č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 20.12.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 126,46 Eur.

5. Celkovú uhradenú sumu žalobkyňa vyčíslila sumou 1.564,87 Eur. Žalovaný získal na jej úkor bezdôvodné obohatenie vo výške 864,87 Eur, pretože žalovaný jej požičal sumu len vo výške 700,00 Eur.

6. V zmluvách, na ktoré poukazuje vyššie sú neprijateľné podmienky. Žalovaný výšku dlhu jednostranne diktuje sám, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom a bez dohody a neustále požaduje plnenie bez právneho dôvodu.

7. Okresný súd Lučenec vydal platobný rozkaz č.k. 9Csp/37/2018-33 zo dňa 24.04.2018.

8. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný.

9. Uznesením č.k. 9Csp/37/2018-57 zo dňa 23.05.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2018 súd zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku.

10. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že strany sporu dňa 18.05.2017 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX-XXXXXX, na základe ktorej boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700,00 Eur, kedy splatnosť istiny spolu s poplatkom bola dohodnutá na 08.06.2017. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 10,41 Eur. Celkom mala teda žalobkyňa do 08.06.2017 uhradiť žalovanému sumu vo výške 710,41 Eur. Súčasťou Zmluvy o úvere je cenník, ktorý stanovuje výšku poplatku za predĺženie splatnosti úveru. Žalobkyňa využila svojho práva a celkom deväť krát predĺžila splatnosť úveru. Za toto jej boli účtované poplatky podľa platného cenníka, ktorých výška sa odvíja od výšky poskytnutej istiny. Žalovanému bol doručený list žalobkyne zo dňa 13.02.2018 označený ako „Návrh na uzavretie mimosúdnej dohody“, v ktorom žalobkyňa požadovala zaplataenie tej istej sumy ako si túto uplatňuje v spore. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že dojednanie poplatku za uzavretie Zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Naopak, žalovaný riadne dodržiava reguláciu a uplatnený nárok (poplatok) je v súlade s vykonávacím predpisom, ktorý stanovuje maximálnu výšku RPMN a odplaty 30%. Pretože na strane žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, zmluva nemôže byť považovaná ako bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný zdôrazňuje, že pôvodná splatnosť dlhu bola dohodnutá dňom 08.06.2017 a bolo len na vóli žalobkyne predlžovať splatnosť týmto spôsobom. Mala možnosť nepredlžovať splatnosť zmluvy. Dôvodné je, aby súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

11. Uznesením č.k. 9Csp/37/2018-59 zo dňa 23.05.2018 súd vyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila k odporu žalovaného podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2018.

12. Žalobkyňa doručila vyjadrenie, v ktorom opätovne poukazuje na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, na ustanovenie § 658 Občianskeho zákonníka. Zdôraznila, že pôžička bola dohodnutá ako bezúročná, preto akékoľvek iné zmluvné dojednania o povinnosti dlžníka zaplatiť veriteľovi plnenie nad rámec istiny, t.j. z požičanej sumy peňazí je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o Zmluve o pôžičke, v dôsledku čoho je absolútne neplatné. Žalobkyňa postupne uzatvorila so žalovaným jednotlivé Zmluvy o predĺžení, ktorými sa síce predĺžila lehota splatnosti úveru, pôžičky, avšak nakoľko odplata je možná len vo forme úrokov, a zmluvné strany si úroky nedohodli a inú formu odplaty zákon neumožňuje, všetky platby uhrádzané zo strany žalobcu sa započítali do sumy, ktorú si žalobkyňa požičala. Tým, že žalobkyňa zaplatila 1.564,87 Eur na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 864,87 Eur, nakoľko požičaná suma bola vo výške 700,00 Eur. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 14C/114/2015 zo dňa 02.05.2016, v ktorom súd rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v článku IV. bod 5 Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 18.12.2013 v znení: “V prípade omeškania klienta so splátkami Úveru je Klient povinný zaplatiť Veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Konkrétne sa jedná o súvisiace personálne náklady, náklady na prevádzku kancelárie, náklady za telefonické výzvy, SMS, emailové správy, písomné výzvy, ako aj ďalšie náklady vynaložené veriteľom z dôvodu omeškania klienta. Tieto náklady sú vyrátané nasledovne: Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky: celkové náklady vo výške 15,00 Eur. Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania druhej

upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10,00 Eur. Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania tretej upomienky: celkové náklady vo výške ďalších 10,00 Eur. Spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky a prípravy prípadu na odovzdanie externej inkasnej spoločnosti: celkové náklady vo výške ďalších 30,00 Eur“, je ako neprijateľná, neplatná.

13. Do pozornosti dala žalobkyňa rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/390/2015, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/163/2015 zo dňa 06.05.2016, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8C/175/2015 zo dňa 23.02.2016, nález Ústavného súdu sp.zn. III ÚS/107/07.

14. Uznesením č.k. 9Csp/37/2018-68 zo dňa 08.06.2018 súd vyzval žalovaného, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.06.2018. Žalovaný aj naďalej žiadal žalobu zamietnuť a poukázal na právny názor, ktorý bol vyslovený v rozsudku Okresného súdu Košice 2 zo dňa 14.06.2017 sp. zn. 13Csp/21/2017. Žalovaný zdôrazňuje, že Zmluva zo dňa 18.05.2017 č. 170518-066366 bola uzavretá tak, že doba splatnosti požičaných finančných prostriedkov je kratšia ako doba určená podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písmeno l) Zákona č. 129/2010 Z.z. (minimálne tri mesiace), nejde teda o spotrebiteľský úver. Ide teda o pôžičku, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, ale jedná sa o iný úver, však čiastočne sa naň vzťahuje právna úprava Zákona č. 129/2010 Z.z. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo Zmluvy o pôžičke podľa ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pôžička je bezúročná, avšak s poplatkami. Zároveň je tento vzťah upravený aj ako „iný úver“, v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva bola uzavretá v súlade s ustanovením § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., v súlade s ustanovením § 1 Zákona č. 266/2005 Z.z., § 4 ods. 7, 8 Zákona č. 266/2005 Z.z. V predmetnej Zmluve bola zachovaná písomná forma zmluvy. Bola urobená elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmluvy a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobkyňa obdržala od žalovaného jedno jej vyhotovenie na inom trvanlivom médiu, ktoré jej bolo dostupné ako spotrebiteľke v elektronickej verzii (t.j. na inom trvanlivom nosiči), má k nej neobmedzený prístup a môže si predmetnú zmluvu kedykoľvek pozrieť, preštudovať, stiahnuť a vytlačiť. Zmluva medzi stranami sporu bola uzatváraná prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalobkyňa sama na stránke žalovaného zažiadala o úver, následne sa musela zaregistrovať, zažiadala o overenie bonity a poskytnutí jednotlivých úverov. Žalovaný so žalobkyňou komunikoval cez ňou uvedenú emailovú adresu alebo ňou zriadené konto, ku ktorému sa vedela prihlásiť iba žalobkyňa za pomoci svojho hesla.

15. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením, že poplatok bol dohodnutý v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. V rámci zmluvnej voľnosti je dovolené, aby si strany aj v občianskoprávnom vzťahu dohodli poplatok za poskytnutie úveru/pôžičky pri zmluvnom type Zmluve o pôžičke podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade si účastníci zmluvy nedohodli úrok z úveru, avšak nakoľko spotrebiteľský úver je v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 písmeno i) Zákona č. 129/2010 Z.z. odplatný, dohodli si poplatok za poskytnutie úveru. Neexistuje žiadne ustanovenie žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by zakazovalo účastníkom dohodnúť si ako vedľajšie plnenie pri zmluve o pôžičke poplatok, resp. poplatky za jej poskytnutie, a ani poplatok za predĺženie. Účastníci zmluvného vzťahu si výšku poplatku za poskytnutie úveru ako aj všetkých ďalších poplatkov výslovne v konkrétnej výške, v konkrétnej zmluve, dohode o predĺžení termínu splatnosti úveru dohodli. S touto výškou poplatku žalobkyňa súhlasila a preto mal žalovaný v zmysle § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. na jej zaplatenie nárok. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice 2 zo dňa 14.06.2017 sp. zn. 13Csp/21/2017, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 10C/22/2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/146/2016.

16. Zmluva vrátane dohôd o predĺžení splatnosti úveru uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje ani jednu neprimeranú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia Zmluvy písmeno a) až w). Rámcová zmluva, ako aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere sú umiestnené na webovej stránke S..P..F., za využitia ktorej sa strany dohodli pomocou prostriedkov diaľkovej komunikácie na uzatvorení jednotlivých zmlúv. Tieto je možné jednoduchým spôsobom stiahnuť a v prípade záujmu o zmluvný vzťah aj pripomenovať a meniť. Žalovaný žalobkyňu nebránil v tom, aby využila túto možnosť a svoje právo, pričom však žalobkyňa túto možnosť nevyužila. Žalobkyňa požiadala o predĺženie splatnosti úveru, pričom bola oboznámená s podmienkami poskytnutia úveru ako aj s podmienkami jeho predĺženia. Žalovaný zdôraznil, že nepožadoval v Zmluve od spotrebiteľky úrok z úveru ale len poplatok za poskytnutie úveru, pričom je zrejmé, že s jeho výškou bola spotrebiteľka riadne

oboznámená vopred, nakoľko je uvedená v Zmluve a ide o jediné odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré spotrebiteľ uhradil veriteľovi za to, že od neho získal finančné prostriedky. Bez úhrady poplatku by veriteľ ani nemohol poskytovať spotrebiteľovi finančné prostriedky, pretože s poskytnutím každého úveru má sám náklady.

17. Čo sa týka poplatkov za predĺženie jednotlivých zmlúv, tu žalovaný poukázal na skutočnosť, že na tieto sa maximálna výška odplaty nevzťahuje a nezapočítavajú sa do RPMN. Poukázal na znenie ustanovenia § 19 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. v prípade ak by žalobkyňa splatila svoje úvery na čas v dohodnutej lehote vyhla by sa viacerým poplatkom za predĺženie zmlúv. Zmena zmluvných podmienok bola výlučne na podnet žalobkyne a výlučne z dôvodov na jej strane. Žalobkyňa žiadala a iniciovala zmenu zmluvných podmienok a to po splatnosti úveru a v čase, kedy bola s úverom v omeškani. Skutočnosť, či žalobkyňa podá aktívne žiadosť o zmenu zmluvných podmienok žalovaný ovplyvniť nemôže. Zmena zmluvných podmienok je spoplatňovaná aj v bankách. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 09.02.2018 sp. zn. 9Csp/268/2017-118. Žalobkyňa v minulosti uzatvorila so žalovaným aj ďalšie zmluvy a to konkrétne: Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, K. D. P. F. Ú. Č.. XXXXXX-XXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, K. D. P. F.F. Ú. Č.. XXXXXX-XXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, K. D. P. F. Ú. Č.. XXXXXX-XXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, K. D. P. F. Ú. Č.. XXXXXX-XXXXXX K. Y.R. XX.XX.XXXX (v tomto prípade bola uzatvorená aj Dohoda o predĺžení termínu splatnosti úveru zo dňa 03.02.2017), Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170213-005102 zo dňa 13.02.2017 (v tomto prípade bola uzatvorená aj Dohoda o predĺžení termínu splatnosti úveru zo dňa 03.03.2017), Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170314-024053 zo dňa 14.03.2017 (v tomto prípade bola uzatvorená aj Dohoda o predĺžení termínu splatnosti úveru zo dňa 03.04.2017), Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 170418-045426 zo dňa 18.04.2017. Z konania žalobkyne vyplýva, že v minulosti dobrovoľne využila možnosť požičania si finančných prostriedkov od žalovaného, a to hneď niekoľkokrát. Žaloba žalobkyne je podaná nedôvodne a preto žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Súd určil termín pojednávania na deň 20.11.2018.

19. Zástupkyňa žalobkyne trvala na žalobe ako aj na písomných vyjadreniach.

20. Zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zopakovala dôvody, ktoré boli podrobne rozpísané v písomných podaniach.

21. Dokazovanie súd vykonal prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu: Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX, Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Dohôd o predĺžení termínu splatnosti úveru, ktoré listinné dôkazy sú pripojené na č.l. 8 až 30, Cenníka - predĺženie termínu splatnosti na č.l. 46 až 50.

22. Medzi žalobkyňou a žalovaným bolo nesporné, že dňa 18.05.2017 bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX, ktorá je pripojená ako dôkaz na č.l. 8 až 11. Úver bol čerpaný dňa 18.05.2017. Splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 08.06.2017. Žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňi istinu vo výške 700,00 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru je v Zmluve uvedený 10,41 Eur, RPMN: 29,20%, odplata: 25,85%. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol poskytnutý bezúročný úver vo výške 700,00 Eur. Zmluva bola uzavretá na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie tým spôsobom, že veriteľ - žalovaný zaslal žalobkyňi predzmluvný formulár a návrh zmluvy a žalobkyňa vyjadrila svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý jej bol zaslaný veriteľom elektronickou poštou. Rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru alebo iného úveru a s tým spojených ďalších služieb a štandardné podmienky poskytovania úverov sú pripojené ako listinný dôkaz na č.l. 13 až 22 súdneho spisu. Súčasťou Zmluvy o úvere je cenník, ktorý stanovuje výšku poplatku za predĺženie splatnosti úveru. Žalobkyňa mala úver zaplatiť do 08.06.2017. Požiadala celkom deväťkrát o zmenu zmluvného vzťahu a predĺženie splatnosti úveru. Medzi stranami sporu boli uzavreté dodatky k Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX a boli uzavreté Dohody o predĺžení termínu splatnosti úveru. Dohody sú pripojené ako listinný dôkaz na č.l. 21 až 30 súdneho spisu. Z cenníka vyplýva, že výška poplatku za predĺženie času vrátenia finančných prostriedkov je závislá od výšky požičaných finančných prostriedkov a počtu dní omeškania. Vyplýva to z predloženého listinného dôkazu. Výška poplatku pri pôžičke od sumy 680,00

Eur do sumy 765,00 Eur je presne uvedená v tabuľke, ktorá je pripojená na č.l. 49 druhá strana súdneho spisu.

1) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 170518-066366 zo dňa 07.06.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

2) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 170607-182691 zo dňa 20.07.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

3) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 170720-114360 zo dňa 07.08.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 150,72 Eur,

4) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 170807-129352 zo dňa 12.09.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 215,75 Eur,

5) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 170912-159858 zo dňa 04.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 168,19 Eur,

6) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 171004-178127 zo dňa 13.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 95,41 Eur,

7) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 171013-185125 zo dňa 19.10.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 87,65 Eur,

8) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 171020-191325 zo dňa 06.12.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 240,23 Eur,

9) Podľa Zmluvy o predĺžení č. 171207-133629 zo dňa 20.12.2017, podľa ktorej zaplatila sumu vo výške 126,46 Eur.

23. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

24. Podľa ustanovenia § 131 Civilného sporového poriadku žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

25. Podľa ustanovenia 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

28. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písmeno i) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

29. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písmeno l) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

30. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa ustanovenia § 1 Zákona č. 266/2005 Z.z. tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

32. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písmeno e), f) Zákona č. 266/2005 Z.z. vymedzenie pojmov účinný ku dňu 18.05.2017 na účely tohto zákona sa rozumie:

e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

f) trvanlivým médiom nástroj alebo technický prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovať jemu adresovanú informáciu spôsobom umožňujúcim použitie tejto informácie v budúcnosti na účely, ktoré plní táto informácia, a umožňujúcim nezmenené reprodukovanie uloženej informácie, najmä technický nosič informácií...”

33. Podľa ustanovenia § 4 ods. 7, 8 Zákona č. 266/2005 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 (7) ak je zmluva na diaľku uzavretá na žiadosť spotrebiteľa prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý neumožňuje poskytnutie informácií uvedených v odsekoch 1 a 5 v listinnej podobe alebo podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, dodávateľ je povinný zaslať spotrebiteľovi tieto informácie v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu bezprostredne po uzavretí zmluvy na diaľku. (8) dodávateľ je povinný informovať spotrebiteľa o uzavretí zmluvy na diaľku bez zbytočného odkladu. Dodávateľ je povinný na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť mu ďalšie informácie o finančnej službe týkajúce sa finančnej služby podľa osobitných predpisov 15) v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, a to kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu. Spotrebiteľ má právo zmeniť používané prostriedky diaľkovej komunikácie; to neplatí, ak to nie je v súlade s uzavretou zmluvou na diaľku alebo ak to vylučuje povaha poskytovanej finančnej služby.

34. Podľa § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

35. Podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 sa toto ustanovenie § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. aplikuje aj pre iného veriteľa poskytujúceho iné ako spotrebiteľské úvery, teda aj na tento prípad.

36. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

38. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinný ku dňu 18.05.2017 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

39. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

40. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

41. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

42. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

43. Žalobkyňa sa v tomto spore domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mal žalovaný získať zaplatením poplatku za poskytnutie úveru a zaplatením poplatkov za predĺženie doby splatnosti úveru.

44. Súd podrobil súdnej kontrole Zmluvu, ktorá bola uzatvorená dňa 18.05.2017 č. XXXXXX-XXXXXX. Nepochybné je, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 700,00 Eur s dobou splatnosti dňa 08.06.2017. Zmluvné strany si dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 10,41 Eur. Súd sa postavil na to stanovisko, že Zmluva nie je v časti dohodnutého poplatku neplatný právny úkon. Takáto dohoda nie je v rozpore s ustanovením § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka. Pretože nebol dohodnutý úrok z úveru výška poplatku je primeraná a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka ale ani s ustanovením § 1 ods. 3 písmeno i) Zákona č. 129/2010 Z.z. Navýšenie spotrebiteľského úveru o poplatok za uzatvorenie úveru vzhľadom k tomu, že neboli dohodnuté úroky je primeraný výške sumy, ktorú veriteľ požičal dlžníčke. Odplata nie je v rozpore s príslušnými ustanoveniami § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Dohoda bola známa žalobkyni vopred pred uzatvorením Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je možné hodnotiť takúto dohodu o odplate ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Výška úveru, doba splatnosti úveru bola individuálne dohodnutá pri uzavretí Zmluvy. Zmluva o úvere vrátane dohôd o predĺžení termínu splatnosti úveru, ktoré dohody boli uzatvárané medzi stranami sporu neobsahujú ani jednu z neprimeraných podmienok tak, ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa požiadala o predĺženie splatnosti úveru niekoľkokrát, pričom pred uzavretím Zmluvy o predĺžení času vrátenia finančných prostriedkov bola oboznámená s podmienkami veriteľa ako aj s podmienkami predĺženia. O poplatku bola žalobkyňa informovaná v Zmluve a v Dohode o predĺžení termínu splatnosti, resp. dodatku. Bol jej známy cenník, z ktorého je možné presne vyčísliť výšku poplatku za predĺženie splatnosti úveru, ktorý bol známy z tohto cenníka a v ňom je presne uvedená výška dlhu, sadzba poplatku, zápočet dní, o ktoré bol termín splatnosti úveru predĺžený. Poplatky za predĺženie doby vrátenia finančných prostriedkov tieto sa nezapočítavajú do RPMN.

45. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017 na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere; podľa ustanovenia § 19 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu 18.05.2017, podľa ktorého „pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane splatná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere“. Pokiaľ by žalobkyňa splatila úver v dohodnutej lehote neplatila by poplatok za predĺženie zmlúv. Žalobkyňa sama požiadala o predĺženie lehoty na vrátenia finančných prostriedkov. Okolnosť, že za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky má žalobkyňa zaplatiť príslušný poplatok bol žalobkyni od počiatku známy. Poplatky za predĺženie sa nezapočítavajú do RPMN. Zmluvné dojednania umožňovali takéto predĺženie, avšak len pod podmienkou odplaty v stanovenej výške. Žalovaný poskytol žalobkyni na krátku, určitú dobu finančné prostriedky bezúročne. Žalobkyňa sa zaviazala finančné prostriedky vrátiť v dohodnutej lehote. K predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky poskytnutej na dobu jedného mesiaca došlo dohodou, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu. Žalobkyňa pri podaní návrhu vedela, že za predĺženie splatnosti musí žalovanému zaplatiť odplatu a v akej výške. K zmene zmluvných podmienok došlo priamo na návrh žalobkyne ako dlžníčky, ktorá sama navrhla predĺženie lehoty splatnosti a prijala nové podmienky zmluvného vzťahu. Takýto právny názor v podobnom spore zaujal aj Okresný súd Levice v rozsudku zo dňa 09.02.2018 č.k. 9Csp/268/2017-118.

46. Súd teda konštatuje, že žalovaný na úkor žalobkyne nezískal bezdôvodné obohatenie a preto žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Žalovaný skutočne poskytol žalobkyni úver vo výške 700,00 Eur, pričom jej ho poskytol bez úroku. Žalobkyňa podľa dohodnutých zmluvných podmienok mala zaplatiť len jednorazový poplatok. Poplatok je zrejmý zo Zmluvy a bol dohodnutý vo výške 10,41 Eur. Úver je možné získať len cez webovú stránku S..P..F., keďže žalovaný nedisponuje žiadnymi pobočkami, ani

inými miestami, kde by sa mohol spotrebiteľ osobne dostaviť pre účely získania úveru. Uvedená webová stránka jej jediným miestom, kde môže spotrebiteľ o úver požiadať.

47. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Žalobca bol v spore úspešný, preto mu súd priznal trovy sporu v rozsahu 100%, tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.